

ESCALA 1:2000

ADREÇA PRINCIPAL:

Granvia, Av. de la, 80-90

ADRECES SECUNDARIES:

Sangoneres, C. de les, 1-39

Jerusalem, C. de, 9-15

Can Tries, C. de, 1-7

ADREÇA PRINCIPAL: Granvia, Av. de la, 80-90

ADRECES SECUNDARIES: Sangoneres, C. de les, 1-39
Jerusalem, C. de, 9-15
Can Tries, C. de, 1-7

DENOMINACIÓ: Fàbrica Godó i Trias

CRONOLOGIA I AUTOR/S: 1903 Construcció original
1960-1964 Ampliació
Frederic Correa i Alfons Milà

US ORIGINAL: Fàbrica de filats i teixits

US ACTUAL: Locals comercials, tallers i magatzems

BIBLIOGRAFIA:

CASAS, 1986 A.

DOMENECH, 1968

DOMINGUEZ/LOPEZ/MARTINEZ/DE PLANELL, 1990 A.

DOMINGUEZ, 1992.

Exposició, 1986.

Hospitalet, 1981.

Hospitalet, 1987.

ARXIUS:

AHUAD del COACB, 1980, fitxa 17.

Vista general de la nau central

Vista lateral de la nau central

Vista general de la fàbrica on es pot veure l'afegit de l'obra dels arquitectes Milà i Correa

CITES:**(PEPPA)**

"Descripción arquitectónica: Conjunto de pabellones aislados de estilo modernista. Fachadas de ladrillo. En la mayoría de las naves sus paredes de cerramiento acaban en cubierta con unos adornos geométricos formados a partir de la colocación del ladrillo de los que sobresalen una especie de almenas separadas 3,5 mts. entre ejes y que son dobles en las esquinas resolviendo de este modo el encuentro. Las cubiertas generalmente son de tejas a cuatro aguas.

La nuevas ampliaciones tienen la cubierta de fibrocemento.

A destacar el pabellón donde se ubica el comedor, dispensario, viviendas y oficinas de planta rectangular y cubierta de teja a cuatro aguas; las paredes de cerramiento siguen la estética de las naves, excepto su acabamiento en cubierta"

(CASAS, 1986 A)

"...la vella (i bella) fàbrica de Can Godó i Trias. Una fàbrica de sacs de principis d'aquest segle, de bonica construcció modernista de maons, dissenyada per l'enginyer Ferran Junoy i que anys enrera va servir de decorat natural per a la sèrie de televisió "La saga de los Rius", basada en les novel·les d'Ignasi Agustí. Aquesta fàbrica va ser partida pel mig quan s'obrí l'autovia, i en època recent li va ser afegida una ampliació, obra dels coneguts arquitectes Correa i Milà. De tota manera sembla que el seu signe és desgraciat perquè, si els plans no es modifiquen, queda afectada en una bona part per la projectada avinguda del Torrent Gornal, que s'hauria de venir a enllaçar amb la Gran Via justament en aquest punt." (p. 97-98).

(AHUAD del COAC, 1980)

"L'antiga fàbrica es desenvolupava en pavellons aïllats i era una mostra força interessant de l'arquitectura modernista aplicada a usos industrials. La reforma ha representat l'afegit d'un nou pavelló amb maó vist i cobertes resoltes amb cavalls de ferro rematats per fibrociment (adequant-se al criteri de desenvolupament tradicional

del conjunt). Al pavelló és on s'ubica el menjador comú, el dispensari, dues vivendes i oficines. La posició dels projectistes vers l'edifici existent ha estat, doncs, de força respecte pel mateix, adaptant-se a les preexistències tipològiques estètiques i acusant la tradicional expressivitat del maó, fugint de posicions de trencament amb l'edifici antic el que tanmateix dificulta la lectura i comprensió de la nova intervenció per la cura posada a l'adaptació. Com és usual en aquests autors, els detalls s'estudien al màxim, influència de la línia marcada pel realisme italià (Rogers Casabella), a la que els autors s'adscriuen en aquella època" fitxa 17

(DOMINGUEZ/LOPEZ/MARTINEZ/DE PLANELL, 1990 A)

"Fàbrica de filats i teixits de jute (sacs). Als voltants de 1920, passaren a fabricar filats i teixits de cànem i amb menor proporció de cotó.

La fàbrica es va ubicar en aquest terme arran del descobriment de l'aqüífer profund del delta, aprofitant la seva abundosa i neta aigua. El seu pou va ésser el primer d'ús industrial al Delta, construït al mateix any 1903.

Com nota anecdòtica podem dir que fou escollida com escenari de la sèrie de TV. "La Saga de los Rius".

Envoltant el conjunt industrial, es distingeixen els edificis de 1903, dels que són el resultat d'anteriors ampliacions: són els de façanes decorades amb sanefes i cornises de maó vist, els emmerletats, etc...

Des de la Gran Via s'aprecien les dues fileres d'edificis de la instal·lació originària, separades per un passadís de 12 m. Els més allunyats són els de l'oficina i l'habitatge de qui es quedés al recinte.

No en sabem gaire cosa de la torre emmerletada, sens dubte l'edifici més singular del conjunt. No apareix als plànols de 1903, però s'assembla molt a la resta dels d'aquest any" p. 23

(DOMINGUEZ, 1992)

"El barroquismo hospitalense comienza en 1903 con la construcción del conjunto industrial "Godó i Trias", situado hoy junto a la Gran Vía, obra de Jaume Brossa".

(Hospitalet, 1981)

"A la Gran Vía, 17. La fàbrica primitiva és formada de pavellons separats, de maó vist. La nova, obra de Federico Correa i Alfons Milà, és d'excel·lent disseny, del 1964".

VALORACIÓ:

Com la majoria dels grans complexos tèxtils que s'instal·laren a l'Hospitalet, la fàbrica Godó i Trias té una cronologia de principis de segle XX. S'inscriu, per tant, dins d'aquell corrent arquitectònic industrialista que no dubte en agafar referents estètics modernistes, però que se centra bàsicament en els recursos expressius de la tècnica del maó vist.

El conjunt fabril disposa de diversos cossos, ampliat al 1960-64 segons projecte dels arquitectes Milà i Correa. L'estructura original constava d'una gran nau central de dos trams, un d'ells escapçat per la situació de les calderes i la xemeneia de vapor. Al final de les naus s'aixeca una petita torre de base quadrada emmerletada. Al límit occidental de la parcel·la, i separades de les naus principals per un passadís, s'aixequen diferents pavellons aïllats que allotjaven dependències productives i administratives. Totes aquestes obres estan resoltes amb uns parament on domina l'obra vista, amb remats i sanefes molt aconseguits. Les cobertes són de teules a l'obra antiga -excepte on s'han substituït- i de fibrociment a les naus de 1960-64..

PROTECCIÓ:

Nivell C.

La protecció implica les naus centrals, els pavellons laterals, la xemeneia i la torreta de base quadrada. També inclou el cos de naus afegit a les naus centrals pels arquitectes Correa i Milà, entès com a volum contenidor que s'integra i harmonitza amb les construccions originals.

CRITERIS D'INTERVENCIÓ:

Degut als canvis en l'ús i aprofitament de l'espai productiu de les antigues unitats arquitectòniques que formaven part del conjunt de la fàbrica Godó Trias, les seves estructures han sofert petites modificacions que han alterat puntualment l'harmonia del conjunt. Parlem, per exemple, d'obertures cegades o modificades, substitucions de cobertes, afegits de coberts sense entitat, etc.

Un projecte de rehabilitació de Godó i Trias hauria de plantejar-se com a una operació integral que arranges els desperfectes enumerats, però que alhora tingués una proposta d'actuació sobre tot el conjunt, que cal revaloritzar com un dels elements d'arquitectura industrial més rellevants de l'Hospitalet.

Si l'afectació urbanística de protecció dels sistemes generals (9) hagués de tenir conseqüències, els edificis podrien ser escapçats (una vegada més), però no enderrocats. En tal cas caldria un resolució de disseny dels nous fronts de les antigues naus.

SITUACIÓ URBANÍSTICA:

El conjunt de la parcel·la es troba qualificat pel PGM com a 22a (indústria). A la modificació del PGM aprovat definitivament el 7 de novembre de 2000 s'aprova la desafectació del vial de carrer Can Trias, però es manté l'afectació de vial: 9 (protecció dels sistemes generals).

